

- chorus tenetur canere symbolum, non potest illam prosequi eo tempore, quo à choro cantatur symbolum prædidum; 17. Decembris 1695.
- 23 Neque dum canitur *Credo*, debent pulsari organa, 17. Decembris 1695.
- 24 Sacerdoti missam novam celebranti licet oblationes accipere, dummodo non discedat ab altari; 1. Octobris 1601.
- 25 Vicario Episcopi missam cantanti solemnem non ministrant Canonici, neque fit circulus ante ipsum; 8. Martii 1695.
- 26 Missas Conventuales, & Pontificales non potest celebrare Vicarius absente Episcopo; 16. Maji 1600.
- 27 Ad missam Vicarii Generalis non debent accendi quatuor candelæ, nec assistere duo Capellani; 7. Aug. 1627. Nec etiam quatuor candelas adhibere possunt in missis privatis Prælati, & Superiores quicumque sive Seculares, sive Regulares Episcopo inferiores, uti expresse statuit Sac. Rit. Cong. coram Sanctissimo Domino nostro Alexandro Papa VII. die 27. Sept. 1659. in decreto generali circa utrum Pontificalium Prælati Episcopo inferioribus concessorum §. 21. ibi: In missis privatis... duasque tantum candelas super altari adhibent; & confirmavit die 20. Julii 1660. in declaratione ad §. vigerimum primum: ibi: Ad §. vigerimum primum quo in missis privatis prohibentur Albatibus quovis ritus, & prerogative ad Episcopos privative spectantes, exponentibus Monachis Abbatibus Cassinensibus hætenus in missis privatis adhibuisse quatuor candelas &c. Sac. Congr. censuit, servandum esse decretum, quod & Sanctissimus approbavit. Vide verb. Abbas circa finem, ubi dicta decreta cum aliis dantur per extensum.
- 28 Vicarius, ut Vicarius, non potest absente Episcopo, missas cantare solemnes, SS. Sacramentum, aut sacras reliquias paratus deferre, nec aliis se immiscere functionibus ecclesiasticis, sed tantum præesse, ut omnia suo ordine fiant; 19. Sept. 1627.
- 29 Assistens Presbyter debet Episcopum thurificare ad Sedem quicumque ille sit, non verò Diaconum Evangelii; 19. Maji 1607.
- 30 Absente Episcopo, thurificandus est celebrans duplici ductu; 30. Januar. 1616.
- 31 Finito evangelio missæ solemnis, cui assistit Episcopus cum cappa, thurificandus est celebrans, non verò Episcopus; 4. Aug. 1663.
- 32 Septimum candelabrum debet adhiberi in missis tantum Episcopi solemnis, sed non defunctorum; 19. Maji 1607.
- 33 Archidiaconus sustinens baculum Episcopi thurificandus est post Diaconos assistentes, ubi non adsit contraria consuetudo; 28. April. 1607.
- 34 Canonici in Dominica sigillatim aspergendi sunt aqua benedicta, non verò unico ictu in circulum; 20. Decembris 1601.
- 35 Celebrans, qui distribuit cineres, candelas, & ramos, detecto capite debet distribuere; 18. Julii 1626.
- 36 Absente Episcopo, benedictiones candelarum, cinerum, palmarum, & fontis, debent fieri ab eo, qui cantaturus est missam; 12. Junii 1627.
- 37 Ille idem, qui benedicit cineres prima die Quadragesimæ, vel candelas in festo Purificationis, aut ramos in Dominica Palmarum, debet etiam cantare missam sequentem; 12. Aprilis 1640.
- 38 Non est faciendæ altaris thurificatio in missa conventuali dierum solemni, si absque cantu, & Ministris celebratur; 22. Januarii 1701.
- 39 Diaconus, & Subdiaconus accipiunt pacem ab Episcopo celebrante statim post Diaconos assistentes; 15. Martii 1608.
- 40 Duorum Canoniconum assistentia semper convenit Episcopo, sive celebret ipse, sive assistat divinis; 10. Maji 1608.
- 41 Dignitates tenentur associare Episcopum cum Canonici ex debito, licet ceremoniale Episcoporum nominet tantum Canonicos, ubi non adsit contraria consuetudo; 10. Januarii 1609.
- 42 Consuetudo, ut dignitates, & Canonici mitram, gre-

- miale, baculum, thuribulum, & similia ministrent Episcopo, est servanda; 5. Julii 1603.
- Non tenentur omnes Canonici associare Episcopum ab eo altari, in quo missam planam celebravit, usque ad Sedem episcopalem, si assistere voluerit missæ conventuali; 5. Julii 1603.
- Archidiaconus non potest assistere Episcopo in habitu Prælati, non choralis, licet sit Prothonotarius; 6. Martii 1610.
- Canonici assistentes Episcopo præcedunt Vicarium Generalem, & sunt ante ipsum thurificandi; 6. Martii 1610.
- Canonici missam celebrantes coram Episcopo, non debent sedere in Sede cum postergali, sed in scamno oblongo, tapeto, vel panno cooperto in latere epistolæ; 19. Maji 1614.
- Archidiaconus, si est prima Dignitas, debet facere officium Presbyteri assistentis, si est Sacerdos, & recusans cogendus est poenit, & censuris; 30. Maji 1616.
- Prima Dignitas debet assistere Episcopo celebranti, licet sit unica, 12. Decembris 1620.
- Soli Canonici debent facere consuetos circulos ante Episcopum, non autem Vicarius Generalis; 28. Septembris 1630.
- Licet Episcopus non celebret, sed tantum assistat missæ solemni, celebrans debet ad Confessionem respondere Episcopo usque ad *Indulgentiam* inclusive: non verò simul cum illo dicere; *In nomine Patris*; 4. Augusti 1663.
- Coadjutor Episcopi non sedet celebrans nisi in faldistorio, neque habet Diaconos assistentes, neque Canonici parantur, neque ponitur septimum candelabrum; 1. Septembris 1607.
- Prædictus Episcopi Coadjutor non utitur baculo, nisi in ordinationibus; 1. Sept. 1607.
- Coadjutor Episcopi celebrans præter Diaconum, & Subdiaconum, debet habere assistentem Canonicum pro libro; 7. Augusti 1627.
- Candelæ, cineres, & palmæ distribuuntur stando cum mitra in capite ab eo, qui privilegium habet eam gestandi; 18. Febr. 1650.
- Inferiores Episcopo non debent sumere de altari paramenta pro missa; 7. Julii 1612.
- Prima Dignitas dat candelam Episcopo in festo Purificationis, & Episcopus dat statim primæ dignitati ante Vicarium Generalem; 14. Junii 1608.
- Clerici in minoribus non sunt assumendi ad cantandam epistolam, vel evangelium, etiamsi sit penuria Diaconorum, & Subdiaconorum; Sac. Rit. Congr. in una Alexandrina 15. Martii 1608.
- Clericus, qui solemniter cantat epistolam cum tunica, & reliquis vestibus, sed absque manipulo, debet petere dispensationem irregularitatis ad cautelam: Sac. Congr. Concil. 23. April. 1604. apud Nicol. Lucubrat. Canon. lib. 5. tit. 28. de Cleric. non ordinat. ministrant. Vide tamen T. VIII. decret. S. R. C. num. 701.
- Si sub altari, vel sub ejus gradibus humata sint defunctorum cadavera, non est ibi celebranda missa, donec aliò transferantur; 10. Novembris 1599.
- Intra clausuram omnino prohiberi debet celebratio missæ, etiam ad communicandas infirmas, non obstante antiquissima consuetudine; 1. Decembris 1602.
- Missæ ad satisfaciendum elemosinis alicui ecclesiæ traditis non sunt celebrandæ per exteros, ubi commode possunt satisfieri per Sacerdotes ejusdem ecclesiæ; 28. Jan. 1606. Vide supra art. 4. n. 6.
- Non debent Regulares in canone nominare Superiores suos, ut Antistites; 12. Novembris 1615.
- Regulares in celebratione missæ possunt annuntiare dies festos, & jèunia in suis ecclesiis; 2. Julii 1602.
- In oratione *A cunctis* nomina Patronorum S. Michaelis Archangeli, & S. Joannis Baptistæ præponenda sunt Apostolis; 22. Aug. 1620.
- Celebrans in Parasceve debet mittere particulam in calicem, neque debet se signare cum calice; 28. Augusti 1627.

Ora-

- 66 Oratio imperata à Superiore, veluti *Deus refugium &c.* omitenda est in duplicibus primæ classis; 28. Augusti 1627. Romæ omittitur etiam in festis 2. classis.
- 67 In fine missæ ad quodcumque altare celebratæ, fit reverentia cruci intra gradus capite semper aperto; 28. Augusti 1627.
- 68 Non permittitur ad altare majus celebratio missæ, dum dicuntur in choro Matutinum, & Horæ; 15. Septembris 1564.
- 69 Qui præ timore, vel balbutie non pronuntiat evangelium S. Joannis, quod legitur in fine missæ, sed ejus loco aliud suo arbitratu recitat, suspendendus est à missarum celebratione, quousque illud rite pronuntiare assuescat; 5. Julii 1631.
- 70 Evangelium pro solemnibus palmarum benedictione canendum est in cornu epistolæ ab illo, qui celebrat absque Diacono, & Subdiacono; 27. April. 1697.
- 71 Passio in hebdomada majori legenda est in missis privatis in cornu evangelii, licet in missa solemni legatur à celebrante in cornu epistolæ; 4. Aug. 1663.
- 72 In processionibus candelarum, palmarum, & similibus, quæ fiunt intra ecclesias sine Sacramento, non est pulsanda campanula ad elevationem Ss. Corporis Christi in missa privata: Quod si pulsetur, & advertatur elevatio, tunc est genuflectendum utroque genu à transeuntibus ante altare, ubi missa celebratur, & deposito Ss. Sacramento, progrediendum.
- 73 Similiter si aliqui transeant in elevatione calicis; 1. Martii 1681.
- 74 Sacerdos in sacrificio missæ congruentius utitur cingulo lineo, quam serico; 22. Jan. 1770.
- 75 In sacrificio missæ non est adhibenda palla drappo serico à parte superiori cooperta; 22. Jan. 1701.
- 76 Non est omitenda una ex assignatis orationibus in Missali, velut *A cunctis*, ut ejusdem loco dicatur aliqua oratio imperata ab Episcopo, veluti *Deus refugium*, neque ut recitetur penultimo loco oratio pro defunctis; 2. Decembris 1648.
- 77 Quando dicitur oratio *A cunctis*, vel *Ecclesiæ*, non est dicenda oratio contra Paganos, vel alia hujusmodi, quia sufficienter una continet quod & altera; 16. Aprilis 1688.
- 78 Quando dicitur collecta, vel missa contra Paganos, non potest mutari nomen *Paganorum*, dicendo *Turcarum*, *Hæreticorum* &c. 19. Julii 1689.
- 79 Manus Sacerdotis ad *Hanc igitur* oblationem debent ita extendi, ut palmæ sint aperte, pollice dextro super sinistram in modum crucis supra manus, non vero infra manus; 4. Augusti 1663.
- 80 Crucis quæ fiunt à Sacerdote supra Oblata, non sunt faciendæ manu transversa, sed manu recta in transversa parte crucis; 4. Aug. 1663.
- 81 Pars inferior Hostiæ, non autem superior præcedenda est, quando dicitur *Pax Domini sit semper vobiscum*; 4. Aug. 1663.
- 82 In missa Paschatis Resurrectionis, & infra ejus octavam dicenda est Sequentia *Vilissime Paschali*, cujus auctorem esse Abbatem Nogerum, seu Notherum Sancti Galli, aut Horgerum Ducis Sueviæ filium, & Abbatem Sancti Galli assertit Hæreticus scriptor recentior lib. 2. de origine, & progressu Rit. Miss. cap. 13. relatus à Cardinali. Bona de rebus Liturgicis lib. 2. cap. 6. n. 6. Alii vero tribuunt talem Sequentiam Hermanno Contracto Germanice Monacho, qui fuit Astrolabii inventor; ita Belleire in suis observationibus pag. 416. & alii. Possesivus in *apparatu Sacro* tom. 2. & alii alium volunt auctorem: Unde verum est quod scribit Gavantus part. 1. tit. 10. Rubric. 3. lit. R. incertum esse talis Sequentiæ Auctorem.
- 83 In missa Pentecostes, & infra ejus octavam dicenda est Sequentia *Veni Sancti Spiritus*; cujus Auctor esse perhibetur Robertus Franciæ Rex apud Trithemium, & Durandum lib. 4. cap. 22. circa annum 1003. Vel Hermannus Contractus Germanice Monachus ex ligno vite lib. 5. cap. 700. Merati tamen tom. 1. part. 4. tit. 12. num. 18. dicit probabilis esse, fuisse dictam Sequentiam compositam ab Innoc. III. & ab eodem missali insertam, cum in ejus operibus reperitur.

- In missa festi Corporis Christi, & totius ejus octava dicenda est Sequentia *Lauda Sion Salvatorem*, cujus auctorem esse Sanctum Thomam Aquinatem dicit Gavantus part. 1. tit. 10. Rubrica 3. lit. R. & tenent etiam alii. At vero Rioche lib. 3. compend. tempor. cap. 71. col. 3. & Petrus Antonius à Venetiis *Viridario Seraphico*, italice conscripto, tom. 2. part. in operibus editis à Sancto Bonaventura, citans Pisanum in suo catalogo, & Oldoinum apud Ciadodum, tenent ab ipso Sancto Bonaventura fuisse compositum.
- In missa Ss. Nominis Jesu, & totius ejus octavæ, ubi celebratur, recitanda est à Præteritis Minoribus Sequentia *Lauda Sion Salvatorem*, cujus auctor videtur dicens vulgo Beatus Bernardinus de Busto, cum ipse, ut tradit Petrus Antonius de Venetiis loc. cit. cap. 5. multa addiderit ejus officio composito à Sancto Bernardino: Senensis post insignem ejus vicioriam Romæ obtentam. Ab aliis autem Sacerdotibus, sive Secularibus, sive Regularibus etiam Capellanis, seu Confessoribus Franciscanis Montialium Ordini Minor. Rit. est omitenda, ut recte docet sapientissimus Merati tom. 1. part. 4. n. 4. referens quod in concessione facta præclarissime Societati Jesu, anno 1701. 11. Octobris, expresse dicitur, *Exclusa tamen Sequentia*. Et de facto ab aliis omitendam esse dictam Sequentiam respondit novissime Sac. Rit. Congreg. in Burgen. 23. Junii 1636. & in Medlan. 16. Febr. 1637. Vide in tom. VIII. decret. S. R. C. n. 1011.
- In missa festi Septem dolorum B. M. V. & totius ejus octavæ, ubi celebratur, recitanda est Sequentia *Stabat Mater dolorosa*; cujus auctorem esse vulgo Beatum Jacobum, seu Jacoponum è Tuderto Ordinis Minorum refert dicitur Petrus Antonius à Venetiis loc. cit. cap. 5. ubi insuper dicit, fuisse ab ipso etiam compositum nobile canticum de contemptu mundi, incipiens *Cur mundus militat sub vana gloria*: allatum sub verb. Mundus.
- In missa Feriæ V. in Cena Domini non datur pax osculum, ex Ordine Romano, in detestationem osculi Judæ; Alcuin. *ibid.* Gavant. & Merati tom. 1. part. 4. tit. 8. de Feriæ V. in Cena Domini num. 4. ubi Gavant. addit, quod in tertio *Agnus Dei* dicitur *dona nobis pacem* contra editionem Venetam in officii parvis hebdomadæ Majoris, in quibus antiquo Ritui notatur, quod habet Durand. lib. 4. cap. 52. tertio dicit *Miserere nobis*: Nam Missale vult dici de more, quamvis pax non detur.
- Item in missa Feriæ VI. in Parasceve non datur Pax ex Ordine Romano in odium dicti osculi Judæ. Amalar. lib. 1. cap. 13. Gavant. de Merati loc. cit. part. 4. tit. 9. Rubrica 18. lit. Q. Tum quia nullum hæc die fit sacrificium, ex Albaspineo lib. 1. de veterib. Rit. observat. 17. Unde nec dicitur *Pax Domini*, nec *Agnus Dei*, quia ordinantur ad pacem dandam, ut patet in tertio *dona nobis pacem*.
- In missa autem Sabbati Sancti non datur Pax ex Ordine Romano, quia nondum dixerat Christus Apostolis *Pax vobis*: Gavant. & Merati loc. cit. tit. 10. Rubric. 38. lit. M. Nec dicitur *Agnus Dei* ex Ordine Romano, & Sacram. Greg. ob silentium mulierum, quæ nondum credebant Christo Redemptori animarum ad tollenda peccata mundi; Durand. lib. 6. cap. 8. Gavant. & Merati loc. cit. lit. N. post Alcuinum ibi allegatum. (Vid. art. 9. ante num. 20.)
- Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, reprobari non possunt. Benedic. XIV. tom. 1. const. 64. Certiores §. 1. Missam celebrantes non tenentur S. Eucharistiam omnibus potentibus infra ipsam actionem ministrare. Idem *ibid.*
- Ad Episcopos pertinet præscribere ea, quæ observanda, & evitanda sunt in celebratione missæ; hisque tamquam Apostolicæ Sedis delegatis omnes etiam exempti hæc in re obedire tenentur. Idem tom. 2. const. 17. incip. Accipimus præstantium: In missarum celebratione crucifixi imago super altari retineri debet in memoria Domini Passionis, & Mortis. Idem *ibidem*. Alia ad rem vide verb. Crux.
- Missæ celebrari nequit à Sacerdote latino ritibus Græcis, nec viceversa, sub pena suspensionis. Idem consti-

94 titur. 57. *incip.* Etsi Pastorales §. 1. Missarum celebratio permittitur Italo Græcis in festis Quadragesimæ cum conditionibus, & limitationibus, nempe servato, nec prætermisso in Parochialibus ecclesiis præsanctificatorum ritu, & excepto postremo tiduo majoris hebdomadæ. Idem *ibid.* Missa usica in die super quolibet altari à Græcis celebrari potest. Idem *ibid.* & const. 87.

95 *incipient.* Demandatam §. 8. Permittuntur tamen erigi plura altaria in eadem ecclesia, & plures Sacerdotes super eodem altari simul celebrare. Idem *ibid.* §. 9. Missam applicare potest pro offerentibus elemosynam Sacerdos Græcus, qui cum alio ritu concelebrat; concelebrare tamen non dicitur, nec sacrificium applicare potest pro offerentibus elemosynam, qui particulas tantum adjicit in præparatione panis ante missam. Idem *ibidem.*

98 Missa præsanctificatorum dumtaxat celebrari potest apud Græcos in Quadragesima exceptis diebus dominicis, & sabbatis. Idem *ibid.* cit. §. 9. In missis Præsanctificatorum non fit transubstantiatio vini per immersionem particule consecrate, & confutatur hac de re error Schismaticorum. Idem tom. 2. const. 3. *incip.* Declarasti: Missa Præsanctificatorum iterari non potest, etiamsi in priori ommissa fuerit haustus vini non consecrati. Idem *ibidem.*

101 Addendum est, quod Antiphona *Communio* cantari debet immediate post *Agnus Dei* eodem tempore, quo celebrans Sacram *Communione* sumit, nisi fiat *communio* populi, quia tunc ad eam cantatur. Gavanti. *part. 1. tit. 13. n. 1. Bauldry part. 3. cap. 7. tit. 13. Scarfanton. part. 2. tit. 10. num. 11. & novissimum Cærotoniale provincie Reformate Mediolani impressum anno 1744. cap. 21. num. 519.* ubi ad id citatur etiam cærotoniale Episcoporum *lib. 2. c. 9.* uti etiam citat Bauldry, licet id tangat cærotoniale Episcoporum *in c. 8.*

103 Attendendum est, differentiam intercedere inter missam cantatam, & missam solemnem; Quando enim præscribitur missa cantanda, sufficit illam cantari cum assistentia solius Acolyti; At quando mandatur cantari missa solemnis, cani debet cum assistentia Diaconi, & Subdiaconi. Cum enim in una Neapolitana celebrationis missarum præterderetur, Patres Carmelitas non adimplere onus sibi injunctum canendi quotidie unam missam, ex quo illam cantassent sine assistentia Diaconi, & Subdiaconi, & causa fuisset proposita in Sacra Congregatione Concilii *sub die 28. Aug. 1683.* nec ipsa die resoluta, & reposita *sub die 29. Jan. 1684.* sub hoc dubio: *An missa quotidie cantanda debeat, & debeat cantari cum assistentia Diaconi, & Subdiaconi, vel solius Acolyti?* Eadem Sacra Congregatio reflectens quod onus erat unius missæ cantata, & non unius missæ solemnis, respondit: *Satisfactum fuisse, & satisfieri voluntati Testatoris cantando missas etiam sine assistentia Diaconi, & Subdiaconi.* Sic refert, & tenet Card. Lambert. dein Summus Pontifex Benedictus XIV. *volum. 5. notific. 17. §. 7.* ubi insuper refert, fuisse decisum, quod electio Diaconi, & Subdiaconi pro missa solenni canenda à Parocho, vel ab alio Sacerdote à se deputato in ecclesia confraternitatis, seu pro inibi danda benedictione, pertinet ad ipsam confraternitatem, & non ad se: Proposito enim in Sacra Congregatione Concilii hoc dubio: *An Parochus, vel intervens ad canendam missam, vel dandam benedictionem, habeat jus sibi eligendi Diaconum, Subdiaconum, ceterosque ministros:* Eadem Sacra Congregatio in Bononiæ. *die 15. Maji 1728.* respondit. *Negative.*

104 Atteno decreto S. R. C. 2. *Septembr. 1741.* de quo *infra art. 14. num. 88.* & tom. 8. inter decreta S. R. C. *num. 1102.* patet, posse in missa dici pures orationes, quam tres. Et quidem etiam quinque aut septem ad libitum, ut expresse habetur in missali *Rubrica XI. de Orationibus numer. 12.* ibi: *"In festis simplicibus, & Feriis per annum, nisi aliter in locis notetur, dicuntur tres, ut in semiduplicibus, aut quinque;"* possunt etiam dici septem ad libitum. Tres autem orationes præscribuntur in honorem SS. Trinitatis, & in memoriam Christi, qui tertia die resurrexit, & ter ora-

vit in horto: Quinque in commemoratione quinque plagiarum ejusdem Christi; & septem ob septem petitiones orationis dominicis; vel ad obtinendam septem dona Spiritus Sancti. Sic Innocentius III. *lib. 1. c. 27.* Micrologus *cap. 4. Merati loc. cit. numer. 11.* Cavalieri *loc. cit. cap. 11. numer. 7.* & alii. Nec septenarius orationum numerus videtur posse excedi, cum loquendi modus, quem servat cit. Rubrica Missalis, *Postquam etiam dici septem ad libitum,* videatur satis indicare numerum, ultra quem progredi non possit, quamvis non utatur taxativa tantum, quæ tamen semper debet subintelligi, nisi oppositum exprimat quando determinatur quantitas, ut recte notant Magalini, *tom. 2. variar. resol. 158.* & Cavalieri *cit. cap. 11. num. 6.* ne in infinitum detur processus, & ne indiscreti Sacerdotes pro ulteriorem additionem tædio afficiant adstantes, & ne fideles ob tædium avertantur ab auditione missarum. Tales autem orationes, ut vult altarum Sacre Congregationis decretum, curandum est, ut sint numero impares. Nec obstat aliud quædam Sacre Congregationis decretum editum 2. Decembris, 1684. in una Canoniorum *Regul. Lateranensis*, his verbis: *"Non est omitterenda una ex assignatis orationibus in missa, veluti tertia A cunctis, si secunda esset de festo simplicii, ut vobis loco dicatur oratio imperata, veluti Deus refugium, sed post tertiam orationem A cunctis, potest & imperata dici, cum in missa de semiduplici, simplicii, vel votiva, non sint necessario dicendæ collectæ impares, puta tres, quinque, vel septem."* In hoc enim decreto nulla fit mentio de missis defunctorum. Unde cum expediat concordare jura iuribus, textu expresso in *cap. Cum expediat 29. de elect. in 6.* videtur dicendum, quod hoc decretum velit non esse dicendas collectas impares in missa de semiduplici, vel simplicii, vel votiva, cum in his missis numerum parem puta quatuor aut sex possint exigere commemorationes secundum ritum, vel imperata faciendæ, quod non potest recurrere in missis pro defunctis, & ideo decretum anni 1741. 2. *Sept.* vult in istis curandum esse, ut orationes sint numero impares, quod de facili potest in his adimpleri, cum numerus impar pendeat à libertate celebrantis, ubi in illis pendet quandoque numerus par à necessitate ritus, vel superioris imperio.

Missa, & officium sub ritu SS. Doctorum S. Leonis I. Papæ decernitur à Benedicto XIV. const. *incip.* Militantis, §. 3. ubi statuitur, ut in officii divini Brevariario in festo Leonis Papæ & Confessoris, Antiphona ad Magnificat in utriusque Vesperis ponatur ea, quæ incipit O Doctor optime: In missa autem dicatur introitus in medio ecclesie; & post collectam subsequatur lectio libri Sapientie; *Justus cor suum tradet,* cum Graduali, ut in communi Doctorum; Post Evangelium verò dicatur Credo; reliqua, ut in consueta missa de Sancto Leone.

Sacerdotibus latini ritus in Russiâ Polonica degentibus, tam presentibus, quam futuris conceditur, ut deficientibus tabulis lapideis consecratis, missam celebrent super Antimensis Ruthenorum unitorum. Ritu tamen latino sacrum agere illis injunctum est. Sunt Antimensia lintei quidam episcopali benedictione consecrati, in quorum angulis Sanctorum reliquie recondite sunt. Bened. XIV. const. 46. *incip.* Imposito nobis: Commentaria est distinctio inter Rubricas præceptivas, & instructivas; sed omnes sunt præceptivæ, licet aliquæ ex materie parvitate sub veniali tantummodo obligent, de *sacrific. miss. cap. 11. §. 3.*

Nulla urgente causa leve est peccatum celebrare missam privatam non recitatis Matutino, & Laudibus (Vide *verb. Matutinum à num. 19. ad 23.*) At si de missa conventuali agatur, mortalis criminis reus videtur posse ille, qui ante Matutinum, & Laudes eam celebraret, nempe ante partem officii in choro celebratam. Sicut & peccato gravi se obstringeret, qui perpetuo, & quasi ex animo strasset nunquam missam celebrare, Matutino cum Laudibus recitato. *Ibid.* §. 4.

Si contingat, ut Sacerdos dum missam celebrat subito morbo corripatur, vel mortuus concidat, vel hoc

accidit ante consecrationem, nec tunc opus est missam ab alto continuari; si vero post consecrationem unius, vel utriusque speciei, tunc supplicanda est missa, & quidem ex præcepto à Sacerdote initio inde sumpto ubi alter Sacerdos intermisit, nec etsi prior ille Sacerdos adhuc vivat, & capax sit Sacramenti, nec alia præsto sit hostia consecrata, ex hostia Rubricis secundi pars infirmo ministranda est, ut ex Rubricis *miss. §. 4. & 5.*

114 Sacerdos missam suppleturam præstare id potest si alius non adsit, etiamsi non sit jejunus, quin etiamsi in statu gratiæ non versetur; tunc enim querendus ab illo est Confessarius, & si non reperitur, eliciendus est actus contritionis, atque ita comparatur missam perficit. At si neque confiteri possit, neque missa ab altero perficit ante meridiem, tunc hostia & calix reponendi sunt in tabernaculo, ut ad alteram diem reservetur. Hæc omnia ex Rubricis & DD. *ibid.* §. 7. & 8. Ex hoc conficitur, quod laico, si fuerit præsens, hostia illa, & calix dari non potest. *Ibid.* §. 6.

115 Si Sacerdote missam celebrante violetur, vel poluitur subito templum, ante inceptum canonem, missa intermittenda est: eo vero incepto, perficienda, ut ex Rubricis; *ibid.* §. 12.

116 Si dum celebratur, indicat subita irruptio hostium, vel imminens alluvio, aut ruina templi, ante consecrationem, deserenda est missa, post consecrationem, sumendum statim Sacramentum, omissis aliis ceremoniis. Si vero casus isti incident, hostia quidem, sed nondum sanguine consecrata, potest Sacerdos hostiam statim ungere, & abire, nisi forte in casu, quo christiana religio hostes in contemptum ejusdem religionis minuerit Sacerdoti mortem, nisi sacrificium imperfectum relinquat. *Ibid.* §. 14.

117 Superveniente excommunicato non tolerato, missa, si nondum perventum est ad Canonem, vel ut quidam volunt, ad consecrationem, nec ille possit abigi, deserenda est, post consecrationem perficienda. Sed sumpta communione reliqua perficienda sunt, vel in sacristia, vel in alio loco decenti. *Ibid.* §. 14.

118 Rite pariter interrumpitur missa etiam interruptione longa, vel ad baptizandum infantem moriturum, quò aliqui sine Baptismo moreretur, vel ad audiendam confessionem infirmi, qui alioquin non confessus obiret: vel etiam ad Extremam Unctionem administrandam. Curandum tamen tunc esset à Sacerdote, ut Sacramentum interim diligeret custodiatur, & cum reciderit resumenda missa est ex eo loco, ubi fuerit intermissa. *Ibid.* §. 15.

119 Si recitatio jam evangelio, & symbolo superveniat viri Principis, sive laici, sive ecclesiastici, qui missam die festo non audierit, negant plures Doctores posse ex integro missam resumere. *Ibid.* §. 16.

120 Eucharistiam fidelibus administrare infra actionem missæ non sunt obligandi Sacerdotes, si Patochi, seu Episcopi censuerint præstare, ut hæc administratio fiat in altari ubi adservatur Ss. Eucharistia extra missam. Encyclicæ ad Episcopos Italiæ *incip.* Certiora effecti.

121 Sacerdotes seculares in ecclesiis Regularium illorum missam legere venant, sed utendum est illis missali Romano, ita tamen ut possint de Sancto, de quo Regulares illi agunt officium, missam recitare, eam desumendo ex communi missali Romani, ut pro Capellaanis & Confessoris Monialium decrevit S. Congregatio Clemente XI. Decretum approbante. De *sacrific. missæ lib. 3. cap. 23. §. 1.*

122 Missa, ut monet etiam Auctor. *num. 1.* debet esse conformis officio diei nisi gravi causa excuset, tum quia *cap. Quidam, de celebrat. missar.* reprehenduntur Sacerdotes, qui officio diei prætermisso frequentius celebrant missas, quæ ante Matutinum, tum quia non semel à Sacra Rit. Congreg. prohibitum est, quominus missæ votivæ in festis solemnibus, & dupplicibus celebrentur.

123 Dixi nisi gravi causa excuset, propterea quod in exequis ex gr. præsentem corpore debet missa de defunctis celebrari.

124 Cautè vero intelligendus est Auctor, dum eodem Ferrar. Biblioth. Tom. VI.

num. 1. ait: nisi pro aliqua causa & obligatione debeat legi votiva. Ex his enim verbis videtur sequi, quod Sacerdos, qui ratione beneficii, vel stipendii tenetur missam celebrare ex gr. de B. Virgine, vel de defunctis, eam indistincte celebrare queat diebus etiam Dominicis, & Festis dupplicibus. At non concurrente expressa voluntate fundatoris, recte monet Habert de *Euch. cap. 16. quest. 1.* "Sacerdotem, qui ratione beneficii, vel stipendii, tenetur missam celebrare de B. Virgine, seu de defunctis, posse, immo debere Dominicis, & Festis dupplicibus sacrum scire de die; quia præsumitur fundator Ecclesie filius juxta Matris præscriptum sum legatum instituisse." Quid vero, si expressa sit voluntas fundatoris, ut festis etiam dupplicibus celebretur missa de B. Virgine, vel de defunctis, ita ut recurri nequeat ad dictam præsumptionem? Tolerari posse celebrationem missæ de B. Virgine, vel de defunctis, si festa illa simplicia non sint de præcepto relato decreto Sacre Congregat. Rituum, tradit Pasqualig. de *sacrific. miss. tom. 1. quest. 249. num. 2.*

Major difficultas est, an id ipsum tolerari queat in Feriis privilegiatis, & in diebus infra octavam, quibus cedunt etiam officia dupplicia; Negat mox laudatus Auctor ubi supra *num. 13.*

ARTICULUS XIII.

De observandis in missis votivis.

SUMMARIUM.

- 1 Missa unde dicatur votiva.
- 2 Missa votiva licita est, si adsit rationalis causa pro ipsa celebranda.
- 3 Missæ votivæ privata non possunt dici in festo dupplici, etiamsi tale duplex esset transitum.
- 4 Item nequeunt dici diei Cinerum, Septimana Sancta, in Vigilia Nativitatis Christi, & Pentecostes, in Vigilia Epiphaniæ, infra octavas Epiphaniæ, Pasche, & Pentecostes, infra octavam Corporis Christi, infra octavam Nativitatis Christi, & in omnibus anni Dominicis.
- 5 Votivæ solemnes, & pro re gravi, & causa publica celebrari possunt etiam in festis dupplicibus de præcepto, & Dominicis, exceptis Dominicis prima Adventus, Feria 4. Cinerum, Dominica prima Quadragesimæ, Passionis, & Palmorum, usque ad Feriam 3. Pasche inclusive, Dominica in Albis, Dominica Pentecostes, cum duobus festis sequentibus, Nativitate Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, Corporis Christi, & omnibus solemnitatibus prima classis.
- 6 Res gravis pro licita missæ votivæ solemnis decanatione cum Gloria, & Credo ea est, pro qua convenit totus Clerus cum Episcopo. Vel apud Regulares in eorum comitiis generalibus, vel Provincialibus, & cum cantatur missa pro re, eorumdem judicio, gravi.
- 7 Item pro expositione 40. Horarum, pro tempore cantatur missa votivæ de Ss. Sacramento cum Gloria, & Credo, & unica oratione, exceptis Dominicis, & festis 1. & 2. classis, ac Feria 4. Cinerum, & Feria 2. 3. & 4. majoris hebdomadæ, quibus diebus cantatur missa de officio currenti cum commemoratione Ss. Sacramenti sub unica tantum conclusione.
- 8 Et si cantanda est alia missa, durante Expositione, licet sit Conventualis, debet cantari in alio altari.
- 9 Neque in altari Expositionis debent celebrari missæ privatae cujuscumque Ritus.
- 10 Et missæ privatae, si officium est duplex, debent celebrari de officio currenti cum commemoratione Ss. Sacramenti.
- 11 Vel si non est duplex, votivæ de Sanctissimo Sacramento sine Gloria, & sine Credo.
- 12 Sacerdos missam privatam celebraturus, dum transit ante Ss. Sacramentum, facta adoratione utraque

- que genu, & aperto capite, surgens se cooperit.
- 13 Missæ votivæ solemniter pro re gravi, & causa publica canentia sunt cum Gloria & Credo, nisi adhibeantur paramenta violacea, quia tunc debet omitti Gloria & Credo.
- 14 Missæ votivæ nunquam sunt celebranda cum Gloria & Credo, nisi fuerint missæ Angelorum, in quibus quotidie est recitandus Hymnus Angelicus; vel missæ de B. M. V. in quibus quolibet Sabbato dici debet Gloria, sed sine Credo.
- 15 In votivis dicitur semper Psalmus Judica, & ad Introitum & Lavabo, semper Gloria Patri, & Etiam si esset missa de Passione, etiam infra hebdomadam Passionis, licet hæc omnia omittantur in missa de tempore.
- 16 Prefatio dicitur propria, si habeatur, aliis dicitur de tempore, vel de octava, vel de communi.
- 17 Quod procedit etiam infra octavam Nativitatis Christi, si votiva habeat præfationem propriam.
- 18 Communicantes, & Hanc igitur, si votiva dicitur infra octavam, quæ illa habet propria, dicitur de octava; & in fine dicitur semper evangelium S. Joannis.
- 19 Infra octavam non celebratur votiva de eo, de quo est octava, sed dicitur missa festi convenienti officio cum Gloria sine Credo: Quod si sit infra octavam B. M. V. & fiat officium de aliquo Sancto, pro votiva de B. Maria Virgine, debet dici missa de octava, sed more votivo sine Gloria, & sine Credo; nisi fuerit sabbatum, quia tunc dicendum erit Gloria sine Credo.
- 20 Qui in sabbato recitat officium de B. M. V. si celebrat votivam de aliquo Sancto, non debet dicere Gloria, neque præfationem B. M. V.
- 21 Ob missam votivam non est omittenda missa Conventualis, neque potest introduci consuetudo in contrarium.
- 22 Immo abrogatur consuetudo non cantandi missam in die ultra votivam.
- 23 Et licet in illis ecclesiis, in quibus adest inveterata consuetudo cantandi missam votivam de B. V. Maria singulis diebus sabbati, possit hic pius usus, seu populorum devotio continuari, etiam in sabbatis festo duplici; non est tamen omittenda missa conventualis, ad n. 24.
- 24 Alia scilicet summarie referuntur, ad n. 36.
- 25 Missæ votivæ an dici possint de Beatis nondum Canonizatis, ad n. 39.

Missæ dicitur votiva, non simpliciter à voto, quo quis se obstringit ad talem missam celebrandam, sed à voluntate, qua se determinat, vel ex propria devotione, vel ad implendum desiderium alterius, qui eam petit. Et licita est, si adsit rationabilis causa pro ipsa celebranda, alioquin missa debet concordare cum officio, ut in Rubricis missalis præscribitur. Missæ votivæ private non possunt dici in festo duplici, etiam si esset tale duplex festum translatum. Sacri Rituum Congressus, 5. Aug. 1662. Item nequeunt dici die Cinerum, Septimana Sancta, in Vigilia Epiphaniæ, 27. April. 1697. & 10. Decembr. 1718. infra octavas Epiphaniæ, Paschæ, & Pentecostes, 28. August. 1677. infra octavam Corporis Christi, 21. Jun. 1670. infra octavam Nativitatis Christi, 25. Sept. 1706. confirmat 15. Sept. 1714. necnon in omnibus anni Dominicis, ut constat ex ipsis Rubricis, in quibus dicitur posse solum celebrari missam votivam aliis diebus infra hebdomadam, hoc est à Dominica in Dominicam, quando non est duplex.

Votivæ autem solennes, & pro re gravi, & causa publica, celebrari possunt etiam in festis duplicibus de præcepto, & in Dominicis, exceptis Dominica prima Adventus, Feria 4. Cinerum, Dominica prima Quadragesimæ, Passionis & Palmarum usque ad Feriam 3. Paschæ inclusive, Dominica in Albis, Dominica Pentecostes cum duobus festis sequentibus; Nativitate Domini, Epiphaniæ, Ascensione, Corpore Christi, & omnibus solemnitatibus primæ classis. Quarti part. 1. tit.

4. vers. Nota secundo: alique communitur, ut patet ex decretis relatis art. sequent. sum. 4. Res gravis pro licita missæ votivæ solemniter decantatione cum Gloria & Credo ea est, pro qua convenit totus Clerus cum Episcopo: Vel apud Regulares in eorum comitiis generalibus, vel provincialibus: Et cum cantatur missa pro re, eorumdem iudicio, gravi, 19. Maji 1607. Item pro expositione 40. Horarum iuxta decretum ejusdem Congress. 13. Februarii 1666. & instructionem de mandato Clementis XI. pro tali expositione emanatam die 20. Januarii 1705. in qua disponitur, ut sequitur: "In expositione, & repetitione Ss. Sacramenti pro oratione 40. Horarum cantatur missa votiva de Ss. Sacramento cum Gloria, & Credo; & unica oratione, exceptis Dominicis, & Festis, 1. & 2. classis, nœ Feria 4. Cinerum, & Feria 3. & 4. majoris hebdomadæ, quibus diebus cantatur missa de officio currenti cum commemoratione Ss. Sacramenti sub unica tantum conclusione. Et si cantanda est alia missa, durante expositione, licet sit conventualis, debet cantari in alio altari. Neque in altari expositionis debent celebrari missæ private ejusdemque ritus. Et missæ private, si officium est duplex, debent celebrari in officio currenti cum commemoratione Ss. Sacramenti: Vel si non est duplex, votivæ de Sanctissimo Sacramento sine Gloria, & sine Credo." Sic præcipiente Sanctissimo D. Nostro. Vide tamen infra numer. 34. & verb. Oratio num. 31. ubi excipiuntur etiam alii dies pro missis votivis cantandis: ex nova Instructione Clementis XIII. emanata die 11. Sept. 1730. & jam integre allata in tomo tertio verb. Eucharistia num. 64. Sacerdos missam privatam celebraturus, dum transit ante Ss. Sacramentum, facta adoratione utroque genu, & aperto capite, surgens se cooperit. Sacri Rituum Congress. 7. Sept. 1638.

Missæ votivæ solennes pro re gravi, & causa publica, canendæ sunt cum Gloria, & Credo; nisi adhibeantur paramenta violacea, quia tunc debet omitti Gloria, & Credo, ex decreto 19. Maji 1607. Missæ autem votivæ private nunquam sunt celebranda cum Gloria, & Credo, nisi fuerint missæ Angelorum, in quibus quotidie est recitandus Hymnus Angelicus, vel missæ de B. V. Maria, in quibus quolibet sabbato dici debet Gloria, sed sine Credo, 15. Maji 1672. In votivis dicitur semper Psalmus Judica, & ad Introitum, & Lavabo, semper Gloria Patri, & etiam si esset missa de Passione, etiam infra hebdomadam Passionis, licet hæc omnia omittantur in missa de tempore, 10. Februarii 1647. Prefatio dicitur propria, si habeatur, aliis dicitur de tempore, vel de octava, vel de communi, 28. Augusti 1607. & 16. Junii 1683. Quod procedit etiam infra octavam Nativitatis Christi, si votiva habeat præfationem propriam, 28. Augusti 1627. & 16. Junii 1683. Communicantes autem, & Hanc igitur, dicantur de octava, si votiva dicitur infra octavam; quæ illa habet propria: & in fine dicitur semper evangelium Sancti Joannis, 20. Augusti 1627. & 16. Junii 1683. Infra octavam non celebratur votiva de eo, de quo est octava, sed dicitur missa festi convenienti officio cum Gloria sine Credo: Quod si sit infra octavam Beate Mariæ Virginis, & fiat officium de aliquo Sancto, pro votiva de Beata Maria Virgine, debet dici missa de octava, sed more votivo sine Gloria, & sine Credo, nisi fuerit sabbatum, quia tunc dicendum erit Gloria sine Credo, 2. Decembris 1684. Qui in sabbato recitat officium B. M. Virginis, si celebret votivam de aliquo Sancto, non debet dicere Gloria, neque Præfationem B. M. Virginis, 2. Decembris 1684. Ob missam votivam non est omittenda missa Conventualis, neque potest introduci consuetudo in contrarium, 16. Januarii 1627. Immo abrogatur consuetudo non canendi missam de die ultra votivam, 28. Augusti 1628. Et licet in illis ecclesiis, in quibus adest inveterata consuetudo cantandi missam votivam de B. M. Virgine singulis diebus sabbati, possit pius usus, seu populorum devotio continuari etiam in sabbatis festo duplici impeditis; non est tamen omittenda

- 24 renda missa conventualis, 2. Decembr. 1684. Tenentur enim Canonici omnino ad canendam missam quotidie, ut lucentur distributiones, 28. Jan. 1613. & ex Sacra Congregatione Concilii in Tusculan. 10. Novembr. 1652. & in civitate Castellana, 4. Martii 1690.
- 25 Missa votiva solemniter de B. M. V. cum Gloria & Credo potest cantari in die Dominico ratione concursus populi. Sacri Rituum Congressus in Aretina 20. Novembris 1662. dummodo tamen non sit Dominica privilegiata, vel ipsa non incidat in festo 1. & 2. classis, vel in octavis privilegiatis. Vide Resolut. Sacri Congressus.
- 26 Missa votiva solemniter de B. M. V. cum Gloria & Credo potest cantari in die Dominico ratione voti, seu alia causa. Sacra Rituum Congressus in Aretina 16. Jun. 1663. Id tamen locum non habet in Dominicis, & in octavis privilegiatis, & in duplicibus primæ, & secundæ classis, ut in numero antecedenti.
- 27 In ecclesiis, ubi quotidie non cantatur missa, si occurrat festum patroni, seu Titularis diebus, quibus non potest de eo fieri officium, potest nihilominus (diebus non exceptis à Rubrica missalis tit. 6. de translatione) cantari missa de Patrono, seu Titulari, licet non cantetur altera missa concordans cum officio. Sacri Rituum Congressus in una Ordinis Eremitarum S. Augustini 23. Augusti 1704.
- 28 In ecclesiis, ubi titulus est ecclesie, vel concursus populi ad celebrandum festum, quod transferri debet, diebus, in quibus juxta Rubricas Missalis tit. 6. de translatione festorum, possunt cantari duæ missæ una de die, alia de festo, si non est obligatio cantandi missam quotidie, cantari potest missa solemniter votiva de festo occurrente tantum. Sacri Rituum Congressus in Bergamo. 17. Aug. 1709. apud Pison. tom. 2. const. & dec. pro Sacris Ritibus num. margin. 1675. & observa num. hic immediate antecedentem sub 27. Augusti 1704. in una Ordinis Eremitarum Sancti Augustini.
- 29 Missæ votivæ, quas ex obligatione Capitulum tenetur per hebdomadam celebrare certis diebus præscriptis, in quibus multoties occurrit festum de præcepto, debent transferri in aliam diem non impeditam de præcepto. Sacri Rituum Congressus in Tarentin. 9. Decembr. 1634.
- 30 Missa solemniter in Dominica infra octavam alicujus Sancti, non debet celebrari de eodem Sancto, licet de consensu Ordinarii facti processio ad ejusdem ecclesiæ. Sacri Rituum Congressus in Aretina. 24. Julii 1660.
- 31 Missa solemniter de S. Josepho, quando ejus festum incidit in feria 2. 3. & 4. majoris hebdomadæ, non potest cantari, etiam ob concursus populi, sed debet omitti, nec potest illis diebus fieri processio in ejus honorem. Sacri Rituum Congressus 4. Aug. 1663. in una Urbis.
- 32 Receptio ad habitum, & professionem religiosam, sub re gravi numerari non potest, ut ex consuetudine cantari possit missa votiva solemniter etiam de Spiritu Sancto, in Dominicis, vel duplicibus; & hic abusus est omnino tollendus. Sacri Rituum Congressus in Ruremondens. 24. Julii 1683.
- 33 Non potest missa votiva de Spiritu Sancto, vel alla celebrari etiam ab Episcopo pro eligenda Abbatisa in festo duplici, vel Dominica: Sacri Rituum Congressus 27. April. 1708.
- 34 Missæ solennes, & pro re gravi, & causa publica non solum nequeunt cani in supradictis Dominicis, & duplicibus primæ, & secundæ classis, feria 4. Cinerum, feria 2. 3. & 4. majoris hebdomadæ, juxta Instructionem pro expositione Sacramenti ratione orationis, 40. Horarum editam à Clemente XI. die 20. Januarii 1705. & à nobis allatam sub verb. Eucharistia in fine: sed neque in omnibus diebus octavarum Paschæ, & Pentecostes, in vigilia Nativitatis Domini, & Pentecostes, & in die octava Epiphaniæ, ut colligitur ex eadem instructione confirmata, & adducta sub §. 10. à Clemente XII. die prima Septembris 1730. & allata à Merati tom. 1. part. 2. tit. 14. in qua præscribitur quidem missa de Sanctissimo Sacramento votiva pro re gravi, sed excipiuntur expresse supradicti dies, qui non erant excepti in instructione prædicta Clementis XI. in quibus mandat cantari missam de officio currenti cum

commemoratione Sanctissimi Sacramenti sub unica tantum conclusione. Unde si in dictis diebus non potest cantari votiva pro re gravi de Sanctissimo Sacramento, quod est majus, neque poterit cantari alia votiva, quod est minus, arg. Auth. Multo magis, Cod. de Sacr. Eccles. (Vide tit. 12. part. 6. qui assertum comprobatur. Ad rem lib. B. pag. 431. n. 36.)

Potest tamen in supradictis diebus cani missa solemniter in propria ecclesia de Sancto Patrono, seu Titulari, licet transfereudo; quia allata Clementina instructio respicit solum missam solemnem simpliciter votivam: missa autem de Patrono, seu Titulari in casu proposito, non est simpliciter votiva, sed semifestiva, ut notant Quarti, Gavantus, Arnaud. & alii apud Merati tom. 1. part. 1. tit. 4. §. 7. & habet aliquid juris, & acquisiti, & acquirendi in propria sua die. Tum quia Rubrica missalis tit. 6. de translatione festorum, expresse sic habet: "In ecclesiis autem, ubi titulus est ecclesie, vel concursus populi ad celebrandum festum, quod transferri debet, possunt cantari duæ missæ, una quæ diei, alia de festo; excepta Dominica prima Adventus, Feria quarta Cinerum, Dominica prima Quadragesimæ, Dominica Palmarum cum tota hebdomada majori, Dominica Resurrectionis, & Dominica Pentecostes cum duobus diebus sequentibus, die Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, & festo Corporis Christi," ut vides, non excipiuntur supradicti, & similes dies: Exceptio autem firmat regulam in non exceptis Leg. In his, quæ 25. ff. de Legibus, leg. Quæsitum 12. §. 43. ff. de Instructio, vel instrumentis legato, cap. Dominus 16. caus. 12. quest. 7. cap. Quoniam 2. de conjugio leprosor. (Vide lib. B. pag. 329. numer. 59. & pag. 364. numer. 18. cum pag. 232. num. 32. 25. 1. num. 7.) cum similibus; adeoque vigore dictæ Rubricæ cantari poterit in dictis diebus non exceptis missa de titulari in propria ecclesia; Et ad id faciunt supra allata decreta Sacri Congr. Rit. sub num. 27. in una Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, & sub num. 28. in Bergamo. Tunc autem erunt cantandæ duæ missæ in ecclesiis, quibus incumbit onus eas cantandi. Sacri Rituum Congressus 28. Aug. 1628. 4. Maji 1686. & 5. Julii 1698. De his omnibus vide Resolutiones, & Decreta Sacri Rituum Congressus, quæ in hac editione appositæ sunt in tomo X.

Missæ votivæ de Sanctissimo Sacramento, de B. M. V. in cantu fundatæ seu relicte, & ordinatæ à benefactoribus, cantari non possunt in duplicibus, aliisque diebus dupliciâ excludentibus, sed cantari debent missæ de festo occurrente cum applicatione sacrificii; si que satisfieri, & benefactorum mentem impleri, resolvit, non obstant quacumque consuetudine in contrarium, quam abusus esse declaravit Sacra Rituum Congr. in Ruremondens. 24. Julii 1683. apud Henricum Pisart. in Exposit. Rubricar. Missal. Roman. part. 1. tit. 4. de missis votivis sub n. 8. & Merati loc. cit. n. 463.

An missæ votivæ dici possint de Beatis nondum Canonizatis, variant Doctores; Affirmativam sententiam tenent Castropalao tract. 3. de Fide, disp. 1. punct. 5. §. 5. numer. 7. Quintanadvenas in theolog. moral. tract. 7. singul. 5. Megalium in Promptuario verb. Canonizatio. Tamburini opuscul. de sacrific. lib. 2. cap. 6. §. 8. Pasqualig. tom. 1. de missæ sacrific. quest. 277. num. 3. & sequent. & alii ab ipsis citati, volentes posse dici missas votivas de dictis Beatis à quibuscumque Sacerdotibus in quibuscumque ecclesiis, & quibuscumque diebus in quibus sint permissæ missæ votivæ, quia eo ipso quod Sedes Apostolica concessit posse recitari missam de aliquo Beato, quilibet recitans missam quacumque die, & in quacumque ecclesia in honorem dicti Beati, id facit auctoritate Sedis Apostolicæ, quæ abstruit impedimentum, relatum in cap. 1. de reliquiis, & veneratione Sanctorum, ubi cavetur neminem esse venerandum sine auctoritate Apostolicæ Sedis.

Negativam autem defendunt Quarti in rubr. missal. part. 1. tit. 4. dub. 6. Bissus lib. M. numer. 231. §. 26. Guyetus lib. 4. cap. 21. quest. 2. Merati tom. 1. tit. 4. §. 3. num. 16. & alii dicentes, non posse in ho-

norem Beati nondum Canonizati dici missam extra diem assignatam, vel ab aliis personis, vel in aliis ecclesiis non expressis in diplomate Beatificationis: asseruntque hanc sententiam communiorē esse, & veram. Immo Quatt. loc. cit. & alii volunt esse communem. Et ratio est quia ex cit. cap. 1. de reliquiis, & Veneratione Sanctorum, nemini licet aliquem venerari cultu publico absque licentia Sedis Apostolicæ; In nostro autem casu non est concessa licentia nisi determinatis personis, & pro diebus, & locis etiam determinatis, adeoque non licet prædictos limites excedere; aliās, si liceret, frustra, & inutiliter apponeretur prædicta determinatio, & limitatio personarum, & locorum, quod non est dicendum; tum quia vis privilegii, seu concessionis, non pendet solum à causa, sed præcipue pendet à libera voluntate concedentis, qui non intendit concedere nisi id, quod exprimit, adeoque in casu nostro non potest dici missa, neque ab aliis personis, neque in aliis locis, neque in aliis diebus in bulla non expressis, quia non licet excedere præsertim in missa limites verbales Indultorum Sedis Apostolicæ, ex decreto Sac. Rit. Cong. 5. Oct. 1652. relat. inter Resolut. Sac. Congreg. Quæ sententia ut conformior decretis, & menti Sedis Apostolicæ est tenenda. Et ad summum posset sequi prima sententia quoad hanc partem, nempe posse dici missas votivas de Beatis non Canonizatis ab illis personis, quibus à Sede Apostolica est concessa de dictis Beatis missarum celebratio, quia tales personæ, maxime in locis concessis, non videntur exhibere illis cultum diversum ab eo, quem concessit Sedes Apostolica: sicut non videntur contravenire decretis, & menti dictæ Apostolicæ Sedis; Nisi forte talis concessio esset expresse restricta ad solam eorum diem festivam.

- 40 Quæri hic potest, an missæ assignatæ certis diebus aut festivitibus possint in aliis diebus tanquam votivæ celebrari? Missas de communi celebrari posse per annum in honorem eorum Sanctorum, de quibus licet missas celebrare, non est quod controverti queat, idque quia quom sicut ex applicabilibus pluribus Sanctis, ita etiam pro quolibet tempore applicari possunt. Quinimo id ipsum locum habet quoad Sanctos, quorum missa in missali est propria quoad aliquas preces, propter ea quod ita ea est ordinata ad celebrationem illius Sancti, ut convenire etiam possit cuiuscumque commemorationi ipsius, qualis est quæ fit in missa votiva. Vide Alcocer. tract. 1. Cærem. gloss. 24. Castal. lib. 2. Cærem. sect. 6. c. 4. n. 1.
- 43 Difficultas itaque est de missis dierum mobilium, festorum B. M. Virginis, & similibus. Hasce autem missas tanquam votivas celebrari haud posse communiter præter mox allegatos tenent Gavant. in Rubric. missal. part. 4. tit. 17. n. 8. Quatt. in rubric. missal. p. 1. tr. 4. dub. 5. Avers. q. 11. de Eucharist. sect. 12. Pasqualig. de sacrificio missæ tom. 1. q. 248. n. 2.
- 44 Quo fit, ut pro missis hebdomadæ majoris erit celebranda missa de Passione, pro missa Pentecostes votiva de Spiritu Sancto, eo quia hæc missæ institutæ principaliter sunt pro illa celebrata, adeoque non congruunt extra occasionem ipsius; Pasqualig. de sacrific. missæ tom. 1. q. 248. dist. n. 2.
- 45 Ex hac autem communi opinione plura sequuntur.
- I. Quod non possit celebrari missa votiva Assumptionis B. M. Virginis, aut alterius festivitatis, sed celebranda sit votiva posita in missali juxta congruentiam temporis ibi assignata. II. Quod si celebranda sit missa votiva Nativitatis Domini, celebrari ea debeat, quæ celebratur infra octavam, & omittenda sint ea, quæ non congruunt temporis, in quo recitatur, ut esset Alleluja, & addendus esset Tractus, qui esset proportionatus.
- III. Quod si petatur celebratio missæ votivæ S. Petri, aut S. Pauli, erit celebranda missa votiva Apostolorum. IV. quod ubi petitur missa votiva, quæ non debet celebrari, & in missali non adest votiva correspondens, celebranda erit quæ currit illo die; Pasqualig. loc. c. n. 5. & plur. sequent.

ARTICULUS. XIV.

De observandis pro missis de requiem.

SUMMARIUM.

- Missa privata de requiem non possunt celebrari omnibus illis diebus, quibus non possunt celebrari missæ votivæ.
- Missa privata de requiem non possunt dici in festo duplici, etiamsi esset tale duplex festum translatum.
- Et neque privata missa de requiem possunt celebrari etiam præsentem, & insepulto corpore, in quocumque duplici, vel quacumque die, qua prohibetur fieri officium duplex.
- Missa solennis de requiem, præsentem corpore, potest cantari in omnibus Dominicis, & festis de præcepto præterquam in Solemnitatibus 1. classis: Et triduo majoris hebdomadæ, ac die S. Paschæ prohibentur etiam exequia, & quocumque signum defuncti, sed officium, & preces recitantur privatim.
- Anniversaria de requiem, aut de tertia, septima, & trigesima die, non possunt in festo de præcepto cani, nequidem solemniter, bene tamen pro implenda voluntate testatorum in festo duplici, quod non est de præcepto.
- Immo, anniversaria, & missa de requiem, quæ ex dispositione testatorum cum cantu sunt quotannis celebrandæ, possunt cantari, etiamsi ipsorum obitus dies incidit in festum duplex majus. Non tamen in festo duplici secundæ classis.
- Cum primum habita fuerit noticia de obitu alicujus personæ, cantari poterit Missa de requiem, etiam in festo duplici, quod non sit de præcepto, nam in hoc casu prædicta missa erit differenda.
- Missa in festo duplici celebrata in altari pro animabus perpetuo privilegiato, & in quo proinde quotidie etiam in duplicibus celebrandæ essent missæ de requiem ex obligatione, suffragantur, ac si celebrata fuissent pro defunctis etiam juxta formam privilegiorum.
- Decretum extenditur etiam ad altaria, non in perpetuum, sed ad septennium, seu aliud brevius, vel longius tempus, ac non omnibus, sed aliquo, vel aliquibus tantum hebdomadæ diebus privilegiata, ac proinde missæ de festo duplici, quæ sive ex obligatione, sive ex sola fidelium devotione celebrantur, suffragantur, ac si celebrata fuissent pro defunctis.
- Imper missa celebrata de festo corrente in altari-bus privilegiatis in diebus, quibus non licet missas de requiem celebrare, habent eandem vim, & Indulgentias, perinde ac si essent celebrata missæ defunctorum.
- Adducitur ad id constitutio Alexandri VII.
- Adducitur ad id constitutio Clementis IX.
- Adducitur ad id constitutio Innocentii XI.
- Adducitur ad id notissima resolutio Sac. Congreg. Rit. Urbis, & Orbis specialiter approbata à Clemente XI.
- Dies tertia, septima, & trigesima numerantur à die data sepultura.
- Ante sepulchrum die tertia, septima, & trigesima, celebratur missa de die Obitus, sive Depositionis.
- Si dies tertia, septima, trigesima aut anniversaria, incidat in diem prohibitam, potest transferri in diem sequentem.
- Immo, si dies prohibita non sit ex magis privilegiatis, & festum de præcepto, ad implendam testatorum voluntatem, potest cani missa solennis de requiem die tertia, septima, & trigesima, etiamsi sit festum duplex, non de præcepto.
- Et pro anniversariis quotannis adimplendis potest

- est etiam cani in duplici majore.
- Missa in die commemorationis omnium fidelium defunctorum possunt applicari ad libitum, scilicet tam in genere pro omnibus, quam in specie pro aliquibus defunctis.
 - Durante expositione SS. Sacramenti non potest celebrari missa de requiem, neque cantari pro adimplenda mente testatorum, sive anniversario satisfaciendo, licet curat officium hujusmodi missas admittens.
 - An, quomodo, & quando liceat ministrare Eucharistiam in paramentis nigris, & in missis defunctorum, ad num. 23.
 - Triginta missæ S. Gregorii ante ortum habuerint, & ob quam causam in devotionem, & præxim fidelium devenierint.
 - Iste triginta missæ non sunt prohibita, sed solum quædam alia pro votis, & defunctis, salvis Divo Gregorio impunita, & à Sacra Congregatione non approbata.
 - He triginta missæ non est necesse quæ omnes celebrantur ab uno, & eodem solo sacerdote.
 - Nec necesse est quod omnes illæ triginta missæ sint de requiem.
 - Requiruntur autem, quantum fieri potest, ut istæ triginta missæ sint continuæ, & non interpolatæ.
 - Et dato quod Sacerdos ad illas celebrandas obligatus, ex decenia, & honestate pro aliqua die velle missam omittre, sic permittere ecclesia, tunc potest illas continuare per celebrationem alterius Sacerdotis.
 - Non interpolantur tamen per omissionem pro celebrationis illis diebus, quibus per ecclesiam vetitum est celebrare.
 - Cavendum autem est, ne hæc continuatio missarum per triginta dies fiat aliquo modo superstitioso, ponendo vim in tali preciso numero, aut in hac, vel illa conditione.
 - In missis defunctorum nequeunt pulsari organa, & alia instrumenta musica.
 - Pax quare non detur in missis defunctorum.
 - Adduntur varia decreta usque, ad num. 90.
 - Add. ex aliena manu.

Missa privata de requiem non possunt celebrari omnibus illis diebus, quibus non possunt celebrari missæ votivæ, cum supra adducta decreta pro missis votivis militent etiam pro missis de requiem non celebrandis in illis diebus exceptis. Missa privata de requiem non possunt dici in festo duplici, etiamsi esset tale duplex festum translatum; Sac. Rit. Congreg. 5. Aug. 1662.

Et neque privata missa de requiem possunt celebrari etiam præsentem, & insepulto corpore in quocumque duplici, vel quacumque die, qua prohibetur fieri officium duplex; S. R. C. 10. Junii 1693. & expresse prohibuerat sub gravibus penis Alexander VII. 5. Aug. 1662. cujus decretum confirmavit, & innovavit Clemens XI. 30. Aug. 1706. Missa autem solennis præsentem corpore potest cantari in omnibus Dominicis, & festis de præcepto, præterquam in duplicibus 1. classis. Sac. Rit. Congreg. 5. Julii 1698. 23. Aug. 1704. 29. Sept. 1714. 10. Decembr. 1718. & 11. Aug. 1736. Et triduo majoris hebdomadæ, ac die S. Paschæ prohibentur etiam exequia, & quocumque signum defuncti, sed officium, & preces recitantur privatim ex cit. Decret. Vide tamen infra in Supplementis, ubi varia alia adducuntur ad rem observanda.

Anniversaria de requiem, aut de tertia, septima, & trigesima die non possunt in festo de præcepto cani, nequidem solemniter; bene tamen pro implenda voluntate testatorum in festo duplici, quod non est de præcepto; Sac. Rit. Congreg. 7. Septembr. 1607. & 20. Junii 1626. Immo anniversaria, & missæ de requiem quæ ex dispositione testatorum cum cantu sunt quotannis celebrandæ, possunt cantari, etiamsi ipsorum obitus dies incidit in festum duplex majus; Sac. Rituum

Congreg. 22. Novembr. 1664. & Alexander VII. 22. Januarii 1667. Decret. incipient. Creditur: Non tamen in festo duplici secundæ classis. S. R. C. in Collen. 5. Julii 1698. Cum primum habita fuit noticia de obitu alicujus personæ, cantari poterit missa de requiem in festo duplici, quod non sit de præcepto, nam in hoc casu prædicta missa erit differenda; 4. Maji 1686.

Missa in festo duplici celebrata in altari pro animabus perpetuo privilegiato, & in quo proinde quotidie etiam in duplicibus celebrandæ essent missæ de requiem ex obligatione, suffragantur ac si celebrata fuissent pro defunctis etiam juxta formam privilegiorum; 22. Jan. 1667. Decretum extenditur etiam ad altaria, non in perpetuum, sed ad septennium, seu aliud brevius, vel longius tempus, ac non omnibus, sed aliquo, vel aliquibus tantum hebdomadæ diebus privilegiata; ac proinde missæ de festo duplici, quæ sive ex obligatione, sive ex sola fidelium devotione celebrantur, suffragantur ac si celebrata fuissent pro defunctis; 23. Septembris 1669. Insuper missæ celebratæ de festo corrente in altari-bus privilegiatis in diebus, quibus non licet missas de requiem celebrare, habent eandem vim, & Indulgentias, perinde ac si fuissent celebratæ missæ defunctorum, ut expresse statuerunt tres summi Pontifices, scilicet Alexander VII. 22. Januarii 1607. in sua constitutione incipient. Creditur: Clemens IX. die 23. Septembris 1669. in sua constitut. incipient. Cum felicis: & Innocentius XI. die 4. Maji 1688. in sua constitut. incipient. Alias: quæ omnes, ut præ oculis à cunctis habeantur, ad tollendas omnes dubietates, per extensum hic adducuntur.

ALEXANDER PAPA VII.

CREDITUR Nobis cœlitus dispensationis officium salubriter exequi, adjuvante Domino, jugiter satagentes, & quamplurima dubia in diversis mundi partibus orta, & in Congreg. Venerab. Fratrum nostrorum Sanctæ Roman. Eccles. Cardinal. Sacris Ritibus præpositorum deducta, occasione decreti ejusdem Congregationis die 5. Augusti 1665. editi, ac à Nobis probati de non celebrandis missis de requiem in duplicibus tollere, atque dirimere cupientes de memoratorum Cardin. consilio, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus in primis aliud decretum prædictæ Congreg. editum in una Novarum die 22. Novembris 1664. quo declaratum fuit, anniversaria, & missas cantatas de requiem relictas ex dispositione testatorum quotannis in die ipsorum obitus, etiam in duplici majori contingenti, non comprehendendi in prædicto Decreto.

Uterius quoad altaria perpetuo privilegiata, & in quibus proinde quotidie etiam in duplicibus celebrandæ sint missæ de requiem ex obligatione, auctoritate, & tenore prædictis declaramus per celebrationem missarum de festo corrente satisfieri dictis obligationibus, & suffragari cum eisdem Indulgentiis perinde ac si essent celebratæ missæ de requiem ad formam privilegiorum; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congreg. Decernentes easdem litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere. Non obstantibus &c.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Januarii 1667. Pontificatus nostri anno duodecimo.

Declarationem Alexandri extendit Clem. IX. ad altaria temporaneo privilegio decorata quoad missas in eis etiam ex fidelium devotione celebrandas, ut sequitur.

Cum fel. record. Alexand. Papa VII. prædecessor noster, dubia in diversis mundi partibus occasione decreti Congreg. tunc existentium S. R. E. Card. Sacris Ritibus Præpositorum die 5. Augusti 1662. emanatis, & ab ipso Alexandro prædecessore approbati de non celebrandis missis defunctorum in festis ritibus duplicibus, exorta, dirimere cupiens, aliud ejusdem Congreg.

gregat. Decretum in una Novarienti die 22. Novembris 1664. editum approbaverit, quo declaratum fuerat, anniversaria, & missas defunctorum cum cantu vix dispositione testatorum quotannis recurrente, ipsorum obitu die celebrandas, tamen dies obitus hujusmodi in festo ritus duplicis majoris incidere, non comprehendunt in primo dicto decreto: At ulterius quoad altaria privilegio Apostolico pro animabus fidelium defunctorum in perpetuum decorata, & in quibus proinde quotidie, etiam in festis ritus duplicis, celebranda essent missæ defunctorum ex obligatione, decessantibus per celebrationem missarum de festo currenti satisfieri injunctis obligationibus, & Indulgentias per ejusmodi privilegia Apostolica concessas animabus fidelium defunctorum in purgatorio existentibus, suffragari perinde ac si celebratæ fuissent missæ defunctorum ad formam dictorum privilegiorum, & alias prout in ejusdem Alexandri Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 22. Januarii 1667. expeditis, quarum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, uberius continetur. Cumque (sicut ad aures nostras pervenit) etiam dubiteretur, utrum dictarum literarum dispositio, quoad altaria prout quidem privilegiata, sed non in perpetuum, nec pro omnibus hebdomadæ diebus, & ad quæ missæ non ex obligatione, sed ex sola fidelium devotione celebrantur, locum habeat: Hinc est quod nos dubitationis hujusmodi ex injunctis Nobis cœlestis pastoralis sollicitudinis munere dirimere pariter atque decidere cupientes, de Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem Sanctæ Romæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum, qui rem mature perpendissent, consilio, declarationem à memorato Alexandro Prædecessore, sicut præmittitur, editam, ad altaria, ut præfertur, non in perpetuum, sed ad septennium, seu aliud brevius, vel longius tempus, ac non omnibus, sed aliquo, vel aliquibus tantum hebdomadæ diebus, nunc, & in futurum, quantumque privilegiata, auctoritate Apostolica tenore presentium extendimus. Et proinde, ut missæ, quæ ibidem de festo currenti, in quo missæ defunctorum celebrari non possunt, sive ex obligatione, sive ex sola fidelium devotione celebrantur, ita ut animæ Christiani fidelium, pro quibus celebratæ fuerint, Indulgentias per privilegia hujusmodi concessas, consequantur in omnibus, & per omnia perinde ac si missæ defunctorum ad formam eorundem privilegiorum celebratæ fuissent, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgentias Decernentes easdem præsententes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, non obstantibus &c.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Septembr. 1669. Pontificatus nostri anno tertio.

Deinde Innocentius XI. confirmavit Decretum Sacri Congreg. Rituum editum super Intelligentia Declarationum Alexandri, & Clementis. quoad alios quoque dies, in quibus juxta Rubricas missæ defunctorum celebrari non possunt, ut infra.

Aliis postquam fel. record. Alexander Papa VII. Prædecessor noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 23. Jan. 1667. expeditas literas, dubia in diversis mundi partibus, occasione decreti Congreg. Rituum existentium S. R. E. Cardin. Sacris Ritibus Præpositorum die 5. Augusti 1662. emanati, & ab ipso Alexandro Prædecessore approbati, de non celebrandis missis defunctorum in festis ritus duplicis, exorta, dirimere cupiens, inter cetera, quoad altaria privilegio Apostolico pro animabus fidelium defunctorum in perpetuum decorata, & in quibus proinde quotidie, etiam in festis ritus duplicis, celebranda fuissent missæ defunctorum ex obligatione declaraverat per celebrationem missarum de festo currenti satisfieri injunctis obligationibus, & Indulgentias per ejusmodi privilegia Apostolica concessas, animabus fidelium defunctorum in Purgatorio existentibus suffragari, per-

inde ac si celebratæ fuissent missæ defunctorum ad formam dictorum privilegiorum: rec. mem. Clem. Papa IX. pariter prædecessor noster, aliam subinde ornam dubitationem, utrum scilicet dictarum Alexandri Prædecessoris literarum dispositio, quoad altaria pariter quidem privilegiata, sed non in perpetuum, nec pro omnibus hebdomadæ diebus, & ad quæ missæ non ex obligatione, sed ex sola fidelium devotione celebrantur, locum haberet, similiter tollere desiderans declarationem à memorato Alexand. Prædecessore, sicut præmittitur, editam, ad altaria, ut præfertur, non in perpetuum, sed ad septennium, seu aliud brevius, vel longius tempus, ac non in omnibus, sed aliquo, vel aliquibus tantum hebdomadæ diebus, nunc, & in futurum quantumque privilegiata, auctoritate Apostolica extendit, & proinde ut missæ, quæ ibidem de festo currenti, in quo missæ defunctorum celebrari non possunt, sive ex obligatione, sive ex sola fidelium devotione celebrandæ essent, suffragantur, ita ut animæ Christiani fidelium, pro quibus celebrantur, Indulgentias per privilegia hujusmodi concessas consequerentur, in omnibus, & per omnia, perinde ac si missæ defunctorum ad formam eorundem privilegiorum celebratæ fuissent, eadem auctoritate concessit, & indulgit, & alias, prout in ipsius Clem. Prædecessoris literis, etiam in forma Brevis die 23. Septembris 1669. desuper expeditis, quartum, & præfatarum Alexand. Prædecessoris literarum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, uberius continetur. Cum autem postmodum, sicut accepimus, novum circa præmissa excitatum fuerit dubium, videlicet, an prædictæ Alexandri, & Clementis Prædecessorum declarationes, sibi pariter locum vindicarent etiam in diebus Dominicis, & Corporis Christi, aliisque diebus quibus, licet ad festo duplici non impediantur, adhuc tamen missæ defunctorum juxta ritum, & morem ecclesiæ celebrari nequeunt, quatenus nimirum missæ, quas iisdem diebus celebrare licet servata ceteroquin dictorum privilegiorum forma, ad præfata altaria privilegiata celebrantur; Nosque dubium hujusmodi Congreg. Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinal. Sacris Ritibus Præpositorum, examinandum commiserimus, ac eadem Cardinal. Congreg. re mature discussa, nuper per suum decretum die 3. Aprilis proximi præteriti, præfatas Alexandri, & Clem. Prædecess. Declarationes intelligendas esse pro omnibus diebus, quibus juxta rubricas missæ defunctorum celebrari non possunt, respondit: Hinc est, quod nos commisse Nobis cœlestis dispensationis munere fidelium defunctorum animarum in purgatorio existentium suffragiis per amplius consulere cupientes, Decretum hujusmodi à memorato Cardinal. Congregatione editum, ut præfertur, Apostolica Auctoritate tenore presentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; Salva tamen semper in præmissa auctoritate supradictæ Congregationis Cardinalium. Decernentes easdem præsententes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, non obstantibus &c.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Maji millesimo sexcentesimo octagesimo octavo, Pontificatus nostri anno duodecimo.

J. F. Albanus.

Circa quæ adest resolutio Congregationis Rituum 14 in Urbis, & Orbis 15. Septembris 1714. specialiter approbata à Clemente XI. die 29. dicti mensis, sequentis tenoris.

URBIS, ET ORBIS.

Cum occasione missalis, typis Sacre Congregationis de propaganda Fide summa cura, ac diligentia novissime impressi, & propædium publico usui exponendi, Sac. Rit. Congreg. enixe fuerit supplicatum, ut nonnulla ejusdem Sacre Congregationis decreta, jam

aliis edita, & approbata, in prædicto novo missali summam apponi, & imprimi posse benigne concedere dignaretur, videlicet.

Missæ pro defunctis, sive de requiem in festis duplicibus contra præscriptum Rubricarum missalis Romani nullatenus celebrari debent. Quod si ex beneficiorum Institutione missæ hujusmodi celebrandæ incidunt in festum duplex, tunc ne dilatio animabus suffragia expectantibus detrimento sit, in aliam diem non impediantur, cum applicatione Sacrificii, juxta mentem eorundem benefactorum; die 5. Aug. 1662. approbatum à fel. rec. Alex. VII. eadem die.

Prædictum decretum ab eisdem fel. rec. Alexandro VII. speciali Brevis, quod incipit: Creditæ Nobis denovo fuit confirmatum, ac insuper statutum, idem servandum esse quoad missas in altaribus privilegiatis ex obligatione celebrandas, & Indulgentias, per ejusmodi privilegia concessas animabus in Purgatorio existentibus, suffragari, perinde ac si celebratæ fuissent missæ defunctorum. Ad denique declarationem anniversaria, & missas cantatas de requiem, relicta ex dispositione testatorum, quotannis in die ipsorum obitus, etiam in duplici majori contingenti, in prædicto decreto die 5. Aug. edito minime comprehendit, prout antea in una Novarienti. 22. Nov. 1664. eadem Sac. Congreg. declaraverat die 22. Jan. 1668. Pont. XII.

Deinde fel. rec. Clemens IX. eadem Sacre Congregationis decreta alio Brevis, cujus initium: Cum fel. recentissimi iterum confirmavit, prædictamque Alexand. VII. dispositionem ad altaria, non in perpetuum, sed ad septennium, seu aliud brevius, vel longius tempus, ac non in omnibus, sed aliquo, vel aliquibus tantum hebdomadæ diebus, nunc, & in futurum quantumque privilegiata extendit die 23. Septemb. 1669. Pont. III.

Tandem proposito dubio an prædictæ Alexandri VII. & Clementis IX. declarationes sibi locum vindicarent, etiam in diebus Dominicis, & infra octavas Paschatis Resurrectionis, Pentecostes, & Corporis Christi, aliisque anni diebus, quibus licet à festo duplici non impediantur, adhuc tamen missæ defunctorum juxta Ritum ecclesiæ celebrari nequeunt, quatenus nimirum missæ, quas iisdem diebus celebrari licet, servata ceteroquin privilegiorum forma, ad altaria privilegiata celebrantur; Eadem Sacra Rituum Congregatio die 21. April. 1688. prædictorum Pontificum declarationes pro omnibus diebus, quibus juxta rubricas missæ defunctorum celebrari non possunt, intelligendas esse respondit, ejusque Decretum subinde confirmatum fuit à fel. rec. Innocentio Papa XI. speciali Brevis, quod incipit Aliis postquam: edito die 4. Maji 1688.

Decretum à Sacra Rituum Congregatione an. 1630. editum, quo penmittitur posse in ecclesiis recitari officia, & missæ celebrari de illis Sanctis, quorum corpora, vel reliquæ insignes in eisdem asservantur, intelligendum esse de Sanctis dumtaxat in martyrologio Romano descriptis, & dummodo constet de identitate corporis eorundem, vel insignis reliquæ.

Secus vero de Sanctis in eodem martyrologio non descriptis. Quorum tamen corporibus, & reliquiis ab Ordinariis locorum approbata debita à fidelibus veneratio adhibenda est, sed absque officio, & missa sub penis de non satisfaciendo, præcepto recitandi officium, aliisque in constitutionibus S. Pii V. contentis die 11. Augusti 1691. approbatum à fel. rec. Innocent. XII. die 19. Octobris.

Ad augendam fidelium venerationem erga Augustissimum Eucharistiæ Sacramentum, ejusque cultum vix toto terrarum Orbe promovendum, prohibitum est celebrari missas votivas, vel pro defunctis infra octavam Corporis Christi, die 21. Junii 1670. eadem die fel. rec. Clemente X. approbatum.

Item prohibitum est easdem missas celebrari infra octavam Nativitatis Domini; in missis vero solemnibus pro re gravi infra eandem octavam celebrandis,

dicenda est Prefatio juxta rubricam generalem tit. 12. num. 4. die 15. Septembris 1706. jam à Sanctissimo approbatam.

Re vero in Sacra Rituum Congregatione ad relationem Eminentiss. & Reverendiss. Domini Cardinalis Barberini pluries discussa, & mature perpensa, Sacra eadem Rituum Congregatio supradicta decreta, tum ut celebrantium instructioni, & usui sint, tum ut nonnulli abusus qui in aliquibus locis irrepserunt, peccatis, evellantur, in missali post rubricas generales apponi, & imprimi posse censuit, si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit, die 4. Sept. 1714.

Paclaque deinde per me Pro-Secretarium de prædictis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctissimas sua sensum Sacre Congregationis approbavit, eademque decreta in missali apponi, & imprimi mandavit, die 29. Septemb. ejusdem anni 1714. Fr. Cardinalis de Abdua Præfatus: N. M. Tedeschi Episcopus Liparitanus = Sac. Rit. Congreg. Pro-Secretarius.

Dies tertia, septima, & trigesima numerantur à die date sepulture; Sic Quarti Commentar. in rubric. Missalis tit. 5. num. 3. vers. Colligitur primo: La-Croix lib. 6. part. 2. num. 514. Gavanti in rubric. part. 4. ritual. 18. num. 9. quamvis ipse etiam teneat posse dictos dies numerari à die obitus, sumendo pro eodem obitus, & depositionis diem. Ante sepulturam, die tertia, septima, & trigesima celebratur missa de die obitus, sive depositionis. Idem ibidem. Si dies tertia, septima, & trigesima, aut anniversaria incidat in diem prohibitum, potest transferri in diem sequentem, 27. Sept. 1707. Immo si dies prohibita non sit ex magis privilegiatis, & festum de præcepto, ad implendam testatorum voluntatem potest cani missa solemnis de requiem die tertia, septima, & trigesima, etiam si festum duplex non de præcepto ex superius citat. decret. 23. Maji 1603. 1. Sept. 1607. & 20. Junii 1626. Et pro anniversariis quotannis adimplendis potest etiam cani in duplici majore, ex citat. decret. 22. Novembr. 1664. & Alexandri VII. 22. Januarii 1667. Missæ in die commemorationis omnium fidelium defunctorum possunt applicari ad libitum, scilicet tam in genere pro omnibus, quam in specie pro aliquibus defunctis, 4. Augusti 1663. Et iterum sic decrevit. Ead. Sac. Congreg. in una Ord. Cappuccinorum 9. Decembr. 1709. apud Joan. Bapt. Pitt. in Brevis tract. de commemoratione omnium fidelium defunctorum num. 27. Et sic videtur voluisse etiam Innocent. XI. 30. Septemb. 1679. dum concessit in diobibus Regi Catholico subjectis, omnibus Sacerdotibus tam Secularibus, quam Regularibus cujuscumque Ordinis, eodem die commemorationis omnium Fidelium defunctorum in quocumque altari celebrantibus, liberationem anime pro qua sacrificium offerrent, quibus verbis supponit aperte Pontificum posse illa die applicari missam pro particulari defuncto ad libitum celebrantis, & sic expresse novissime Ead. Sac. Congreg. Rit. 14. Decembr. 1709. Durante expositione Ss. Sacramenti non potest celebrari missa de requiem, neque cantari pro adimplenda mente testatoris, sive anniversario satisfaciendo, licet currat officium hujusmodi missas admittens, 2. Decembris 1684. Nullo modo licere in missis defunctorum præbere Eucharistiæ fidelium illam deopencens, decrevit Sacra Rituum Congregatio 16. Aprilis 1701. Neque administrare in paramentis nigris, 2. Augusti 1701. id est nec tempore celebrationis, nec post, ex declaratione ejusdem Sac. Congreg. Rituum 20. Martii 1711. & confirmat. 2. Augusti 1724. Novissime autem ad tollendas omnes insurgentes difficultates, Eadem Sacra Rituum Congregatio in una Aqueñis provincie Francie sub die 2. Septembris 1741. declaravit sic: In paramentis nigris non ministratur Eucharistia per modum Sacramenti, extrahendo Pysidem à Custodia: Potest tamen ministrari per modum sacrificii, prout est quando fidelibus præbetur Communio cum particulis infra eandem missam consecratis.

Circa missas triginta S. Gregorii sciendum est, quod istæ ortum habuerunt ex quo Divus Gregorius in Dialog.